

ikke. De, der vare af virkelig Betydning, tog han bestemt Afstand fra. Den ærede Ordfører haabede, at Finansministeren vilde være en god Mægler i dette Fællesudvalg. Gid han maatte blive en saadan Mægler, der sørger for, at ikke det alt-sammen kommer til at ligge paa den Side, som jeg finder er den gale Side! Men efter den højtærede Ministers Udtalelser er jeg bange for, at han ikke vil være saa god en Mægler, som man kunde ønske det, der er noget vist stejlt i den højtærede Ministers Udtalelser: Det gaar jeg aldrig med til, det vil jeg ikke, jeg tager bestemt Afstand fra det . . . Jeg tror, at han eger sig egentlig brillant for Kamppolitik, men ikke saa godt for Forhandlingspolitik, særlig paa dette Omraade, hvor han, som sagt, har en Fortid og har taget bestemt Position. Naturligvis, man kan finde det opportunt at give sig. Jeg vil ønske, at det kunde lykkes, og jeg skulde være den første til at ønske Finansministeren til Lykke med at have faaet en saadan Toldlov gennemført, at han kunde være glad ved den, og Haandværk og Industri i lige Maade, saa kunde den danske Rigsdag sige, at den havde dog en Gang gjort et godt Arbejde. Hvad er i Grunden hele vor Toldbeskyttelse andet end en Kamp, det er en Kamp, som føres over hele Verden om mere Mad, bedre Vilkaar, bedre økonomisk Trivsel baade for Arbejdsgivere og Arbejdere? Vi se jo ogsaa, at alle andre Lande søge at varne deres Industri og Haandværk, kun vort lille Fædreland har en anden Anskuelse, vort store bærende Erhverv, som det hedder, Landbruget, trænger foreløbig ikke til nogen Beskyttelse, det kan klare sig, heldigvis, og vor lille Industri tillægges der ikke tilstrækkelig Betydning af det store Flertal. Og dog er det saaledes, at den nu beskæftiger over 700,000 Mennesker; man skulde synes, at det var et Tal, som kunde gøre Krav paa noget mere Hensyntagen, end Tilfældet synes at være. Den ærede Formand for Udvalget udtalte: Jeg og mine Meningsfæller gaa aldrig med til en Toldlov som denne, vor hele Fortid tro, og jeg tror, at den ærede Formand, min gamle Modstander paa dette Omraade, er en ærlig Mand, han svigter ikke sin Fortid, han kan ikke se bort fra Tolden. Al Told, siger han, er af det onde. Jeg tror, at han hader Tolden saa meget, at han tilskriver den en meget værre Virkning end Jordskælv, Dyrtdid, Pest og alle Ulykker. Alt det onde kommer fra Tolden, siger han. Vare vi af med den, saa bleve vi, om ikke

Engle, saa dog meget bedre Mennesker. Det er nu hans Syn paa Sagen. Og saa er han dog ikke ond alligevel, han siger: I skulle ikke afives paa en Gang, jeg vil gerne stille det Forslag, at i Løbet af 30 Aar gaa I successivt tilbage, lidt hvert Aar. Man siger, at det skal være en sejt Død at blive traadt ihjel af Gæs. Jeg siger: Vorherre bevare os for at blive aflivede paa den Maade, jeg vilde hellere bede ham om saa dog hellere, da han jo har Magten, at slagte os paa en Gang. Man siger om Industri og Haandværk, at det er en Forbrydelse at drive det under den Form. Men de kunne ikke anderledes, derfor færdig med dem! Saa vide vi, hvad vi have at rette os efter. Der er kun et eneste Lyspunkt i det ærede Medlems Forslag om de 30 Aar, at han, skønt jeg ønsker ham et langt og velsignet Liv, dog vel ikke lever saa længe, at han opnaar at faa alle de Ulykker at se, han har været med til at gøre. Ellers kan jeg ikke nægte, at jeg haaber og ønsker, at han ikke maa faa sine Meningsfæller til at gaa med til dette Forslag. Det vilde være det værste af alt. Nej, saa maa vi hellere sige: Lad os tage Kampen op, den Kamp, som tidlig eller sent bliver paaført os, og saa se vi, hvorledes Resultatet bliver.

Der er dog et lille Lyspunkt ved disse Andragender, og det er, at en ivrig Frihandelsmand som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) er bleven noget betænkelig. Han udtalte, at han i Andragenderne har set forskellige Ting, som han mente kunde gøre Fordring paa at blive tagne i Betragtning, og at der særlig var noget med Hensyn til Arbejderne, som han mente maatte forandres. Det var et Lyspunkt for mig og sikkert for mange. Vi vente os alligevel noget deraf, hvor meget, vil Tiden vise. Jeg skal ikke nægte, at det gjorde mig ondt at se det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), der ikke har været repræsenteret i Udvalget, men har maattet — lad mig sige nøjes med at være repræsenteret ved det andet ærede Medlem, som jeg omtalte, tage meget bestemt Afstand derfra. Det forunderligste under hele denne Tolddebat er, at det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, og som jo særlig maa siges at repræsentere Arbejderne, i det andet Ting har stillet sig saa absolut frihandelsvenligt, ligesom de ogsaa have indtaget akkurat det samme Standpunkt her ved første Behandling. Ja, der var dog maaske nogle enkelte Ting, mente det